

GLASUL BISERICII

REVISTA SECȚIEI CULTURALE A SF. ARHIEPISCOPII A BUCUREȘTILOR
CU BINECUVANTAREA ȘI INDRUMAREA ÎNALT PREA SFÎNȚITULUI PATRIARH NICODIM
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA LA SF. MITROPOLIE, SECȚIA CULTURALĂ - BUCUREȘTI

Preotul factor de progres Social

Prefacerea vremurilor și stării politice actuale departe de a fi pentru biserică și pentru preot o piedică în existența și activitatea lor, este un prilej fericit care dimpotrivă așează atât biserica cât și pe preot în rosturile lor firești.

Biserica fiind prin esența și rostul ei cea mai democrată instituție, are acum mai mult ca oricând rolul și rostul de a-și împlini marea ei misiune de a aduce între oameni pacea pentru care neîncetat se roagă și buna învoire între oameni, mesagiu dat ei, încă de la nașterea lui Iisus prin îngerii ce au preaslăvit și amintit oamenilor că în fine a răsărit lumii adevărata lumină a cunoștinței. Venirea pe pământ și trăirea între oameni a Fiului lui Dumnezeu, s'a făcut într'o vreme când viața socială ajunsese la o proporție și aproape de prăbușire. De la eslea păstorilor, dintre umilii pescari, dintre desmoșteniții soartei și dintre sclavi și oropsiții claselor sociale, înalte și potentate, Iisus și-a început opera Sa mântuitoare. Mai apoi apostolii Lui, ca și tot ansamblu de martiri au dus o permanentă luptă cu cei ce oprimbau poporul și se opuneau cu toate forțele lor lumești ca să țină lumea în două tabere ostile și opuse: unii prin puterea și bogăția lor materială iar alții prin permanenta dorință de a se ridica și ei și a-și cuceri dreptul la o viață liberă și egală în drepturi și beneficii. Căci pentru cine a propovedit, a învățat și a dat pildă cu viața Sa însuși Domnul Iisus, — dacă nu pentru cei mici și umili cărora le spunea pe muntele Fericirilor; «Fericiti cei prigoniți și urgisiți pentru dreptate că a voastră este împărăția

lui Dumnezeu», care se poate realiza și pe pământ ca să fie așa cum este și în cer, dacă oamenii se silesc prin fapte bune, prin practicarea virtuților, prin iubire, milă și pace să trăiască viața, ca fii buni ai aceluiași Tată ceresc al tuturor oamenilor!

Preotul ca urmaș și propoveditor al acestor principii este și trebuie să fie cel mai autentic factor de progres social într'o lume în care să nu mai dăinuiească, despotismul, absolutismul și puterea forței și a banului, ci dragostea și înfrățirea care întăresc și edifică temeliiile sociale ale unei vieți libere și pașnice în care fiecare să se bucure de rodul muncii și ostenelelor sale!

Cine este chemat mai mult ca preotul, să fie nivelatorul nedreptăților sociale, ajutorul și mângâitorul celor în suferință și-n asuprire, tocmai prin comandamentele morale ce le are din prisosință în Evanghelia lui Hristos care neîncetat strigă: Să ne iubim unii pe alții! Și apoi cine mai mult ca preotul, cunoaște și poate să ușureze sau să mângâe suferințele celor mulți — căci lui i se aduc la cunoștință toate intimitățile sufletești și tot el este acela care ia parte la toate actele mari ale vieții, nașterea, căsătoria și moartea, credincioșilor lui Cine dacă nu biserica se identifică cu toate năzuințele noastre de mai bine, cerând și nădăjduind spre mila lui Dumnezeu care ne călăuzește pașii și destinul fiecăruia!

Nu cu puțină emoție am luat cunoștință de mărturisirea sinceră și autoritară a Domnului Prim-Ministru Dr. Petru Groza care a spus: «Biserica este o instituție cu rosturi permanente în viața poporului iar I. P. S. Patriarhul Nicodim a confirmat și întărit acest adevăr spunând: «Biserica a înțeles întotdeauna că tot ce este făcut în interesul poporului și al umanității, este plăcut și lui Dumnezeu».

De acela afirmăm că truda, munca și alergătura preotului care se pune cu tot sufletul în slujba poporului este opera cea mai de preț pentru atingerea scopului urmărit de vremurile de azi și tind la realizarea progresului social al poporului.

Biserica și preoții ei care se trudesc de a fi cu adevărat în slujba poporului, nu pot fi decât auxiliari prețuiți ai celor ce voesc o nouă viață și o nouă direcție a muncii constructive pentru propășire, pentru o lume nouă în care fiecare să se bucure de dreptul de a trăi ca om liber pe destinele și rosturile lui.

Prieten sincer și devotat al fiecăruia fără deosebire de

clasă socială, sfătuitor și indemnător spre ordine, cinste și legalitate, preotul este și rămâne factorul de progres social cel mai indicat, cel mai necesar. De aceea preotul trebuie să fie și să rămâne luptător și muncitor pe ogorul sufletesc, în care nimeni ca el nu poate pătrunde și nu poate fi stăpân.

Cu drept cuvânt noua orânduire socială îl socotește pe preot, atâta vreme cât el este înțelegător al acestui rol, că îl este necesar și de mare folos și pentru care are grija și atențiunea cuvenită de a fi ajutat, sprijinit și răsplătit în măsura onestiei lui contribuții sociale.

În aceeași măsură își poate atrage oprobiul și rigorile legii, când se amestecă în rosturi care nu-l privesc și și depășește rostul și rolul lui de a fi ceea ce trebuie să fie: factor de pace și înfrățire socială. El trebuie să fie și să rămâne luptător pe linia trasată de Iisus:

«Fiți desăvârșiți precum Tatăl vostru din ceruri desăvârșit este», (Sf. Ev. Matei 5. 48).

Econ. PETRU GH. SAVIN
Biserica Pantelimon, București.

Pentru o cât mai bună catehizare și evanghelizare a poporului

Aceasta este munca pastorală-misionară care s'a pus pe umerii fiecărui preot din Eparhia noastră pentru a o depune cu toată stăruința în parohia sa. Dacă enoriașii noștri stau departe de Hristos, Evanghelia sa, Biserica, tainele și slujbele sale, dacă datoriile creștinești și le fac foarte rar, aceasta se datorește și faptului că nu le cunosc; necuroscându-le nu le iubesc și deaceia stau departe. Prima îndatorire pe care Mântuitorul ne-o pune pe umeri este de a învăța pe enoriașii noștri «Mergând învățați toate neamurile». Aceasta se poate face prin catehizarea și evanghelizarea lor.

Cine este chemat la această muncă? — Preotul. Pentru ca s'o ducă la bun sfârșit, acesta trebuie să fie înzestrat în domeniul moral cu o voință energică și insistentă, căci numai așa poate să fie stăpânul judecăților, acțiunilor, gândurilor și chiar

al imaginații sale. Să se gândească mereu la cuvintele Mântuitorului «voi sunteți sarea pământului și lumina lumii» (Matei 5-13-14). În domeniul pastoral să aibă mereu în vedere cuvintele «păstorul cel bun își dă viața pentru oi» (Luca 15) «din mâinile voastre voi cere sufletele lor» dar mai ales odată pe lună măcar să cetească din Sf. prooroc Iezechiel cap. 34-1-6, «vai de păstorii cari se pasc pe ei înșiși. Nu trebuie păstorii să pască turma? Voi mâncați grăsimile, vă îmbrăcați cu lână, tăiați ce este gras, dar nu pașteți oile. Nu întăriți pe cele slabe, nu vindecați pe cea bolnavă, nu legați pe cea rănită, n'aduceți înapoi pe cea rătăcită, nu căutați pe cea pierdută, ci le stăpâniți cu asprime. Astfel ele s'au risipit pentrucă nu aveau păstor, au ajuns prada tuturor fiarelor câmpului și s'au risipit».

Sau cum sfătuește Sf. Apostol Petru, «păstoriți turma lui Dumnezeu care este sub paza voastră, nu de aیلă ci de bună voie, după voea lui Dumnezeu, nu pentru un câștig mârșav ci cu lepădare de sine.

Trebue să aibă dragostea de foc pentru Hristos, așa cum au avut-o Sf. Apostoli, toți sfinții părinți și sfinții în general. «Și eu voi cheltui bucuros din ale mele și mă voi cheltui în totul și pe mine însumi pentru sufletele voastre» (II. Cap. 12-15). Sau cum zice în altă parte tot același Sf. Apostol «Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos: necazul, sau strâmtoarea, sau prigonirea, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau robia? (Romani 8-35-36).

Mai trebue să aibă credință, știința și puterea pentru a învinge orice necaz și orice primejdie.

Cu un preot înarmat cu aceste arme poți porni la munca aceasta ce ni s'a pus pe umeri pentru binele enoriașilor noștri și mai ales pentru al nostru, păstorilor sufletești.

Acest preot va învinge: nepăsarea și indiferența față de misiunea lui, necazul greutatea și povara familiei, humea aceasta cu toate păcatele ei și va porni la muncă. Dar ce trebue pentruca să-l scoatem pe preot din piroteala în care se află poate, și să-i înarmăm sufletul cu armele arătate mai sus? După a mea umilă părere cred: a) luat din când în când din mijlocul parohiei, apropiat mai mult de autoritate la conferințele și consfătuirile preoțești pe cercuri cel puțin de 1-2 protoerii sau pe județ, b) retragerile în mănăstiri pentru post, rugăciune, meditații și stu-

dierea diferitelor probleme misionare-pastorale sub conducerea profesorilor de teologie, sfințiților ierarhi și a preoților pătrunși de acest spirit, c) venirea în contact cât mai des cu preoții și bisericile în cari se desfășoară din plin această muncă, d) o literatură de entuziasmare a acestui spirit.

Luând contact cu toate acestea preotul ar veni de aci foarte mult întremat sufletește, pentru a duce în parohia sa munca pastorală-misionară și mai ales pentru a învinge toate piedicile care i se pun în cale.

Ceiace face ca munca noastră să nu-și ajungă scopul propus este și faptul că într'o parohie de câteva sute de familii înțelegem să pornim singuri. Dela începutul muncii de evanghelizare și catehizare îmi spunea un frate preot: «Am anunțat în biserică Duminică, începerea ședințelor de catehizare. Prima a venit o babă, la a doua Duminică n'a venit nimeni.

Dacă cercetăm munca Mântuitorului și a Sf. Apostoli pentru răspândirea Sf. Evangheli, vom vedea că n'au lucrat singuri.

Mântuitorul își alege pentru aceasta 12 apostoli și 70 de ucenici (Matei 10-1-15), (Luca 10-1-10), Iosif din Arimateia și Nicodim (Ioan 19-38-42), Femeile mironosițe și alții. Sf. Apostol Pavel are în fiecare oraș unde înființează ucenici, creștini care-l ajută la aceasta.

În epistola către Romani găsim pe Fevim, Priscila și Achila, Maria, Andronic, Iunio, Urban, Apde, Trifona și Tripesa ș. a. (Romani 16-1-16). Asemenea nume vom găsi în toate epistolele sale și la ceilalți Sf. Apostoli.

În parohiile noastre putem găsi asemenea ajutoare și chiar trebuie să-i facem pentru munca noastră, în răspândirea învățurii lui Hristos și bisericii Sale. Cum? Avem la îndemână Cons. Parohial și Epitropesc pe care trebuie să-l folosim nu numai pentru iscălit bugetul și conturile de gestiune, ci dimpreună cu familiile lor, să fie în fruntea tuturor mișcărilor de trezire sufletească. Mai avem rudele noastre și pe alți enoriași pe cari trebuie să-i formăm ajutoare principale pentru munca noastră pastorală-misionară în parohie. Cu aceștia putem trezi toată parohia la adevărata viață creștină.

Preotul trebuie să fie convins că fără o educație religio-morală a creștinilor noștri nu mai putem avea adevărați creștini, nici o biserică vie în mijlocul acestei societăți. Lumea de azi

încearcă să devină nouă prin toate mijloacele: tratate de pace, știință tehnică, etc. dar pentru a-și ajunge cu adevărat acest țel îi trebuie și suflet nou și acesta nu-l poate forma decât Hristos și Biserica sa prin Slujitorii săi. Să nu uităm și să fim atenți: afară de ușa Sf. Biserici ne stau azi încă multe uși deschise pe unde putem intra și unde putem duce sufletul acestei omeniri pe culmile Evangheliei sale. Aceste uși sunt: școlile, atelierele, șantierile muncitorești și altele. Nu vom intra pe ele, odată ni se vor închide, așa cum se întâmplă tuturor cari refuză o astfel de invitație.

Deci la muncă pentru catehizarea și evanghelizarea enoriașilor noștri. Să muncim pe acest teren nu atât din ordin ci mai presus de toate din convingere de lucrători adevărați în viața Domnului.

Pr. I. OPORAN Misionar

Din sfaturile Părintelui Ioan de Kronstadt

I.

Cugetă așa iubite frate:

Când privesc lumea pe care a zidit-o Dumnezeu, oare ce văd?—Văd pretutindenea o întindere neobicinuită, strălucirea vieții în regnul animal, printre animalele cu patru picioare, printre reptile, insecte, păsări, pești, ș. a. m. d. și atunci mă gândesc, de unde vine amărăciunea, și această viață dureroasă unde se desfășoară viața omului și adeseori aceea a creștinilor celor zeloși? Domnul a împrăștiat pretutindeni, în nemărginirea spațiului, viața, mulțumirea și bucuria.

Toate făpturile, în afară de om, măresc pre Ziditorul prin mulțumire, viață și o bucurie plină de veselie. Pentru ce așa dar, această diferență între mine și viața care mă înconjoară? Nu sunt oare și eu o făptură a Aceluiaș Ziditor?

Lămurirea este simplă.—Viața noastră este fără încetare împlicată atât de păcatele noastre cât și de dușmanul nostru al tuturor—diavolul— dar mai ales de el, și într'un chip mai anumit, cel care au zelul pietății și al credincioșiei. Viața omului, a creștinului adevărat,—este în viitor,—în veacul ce va să

fie—acolo el va găsi toate bucuriile unei vieți în întregime fericite. Aici pe pământ, el este un exilat, o ființă pedepsită. Aici, toată firea se ridică împotriva sa, din cauza păcatului care se îngreunează asupra lui, fără a mai socoate pe dușmanul cel de veci,—*„care ne înconjoară ca un leu răgând, căutând pe cineva pe care să-l mănânce.”* (I Petru V—8).

Deaceea, mie îmi pare rău, când văd bucuria și mulțumirea domnind pretutindeni în lume, în timp ce eu nu le încerc, și când văd veselia și marele câmp al libertății, pe care Dumnezeu l-a dăruit făpturilor sale.

Eu am un călău care mă chinuște din cauza păcatului, iar acesta nici nu mă părăsește și nici nu încetează a mă lovi. Dar și eu voi avea, partea mea de bucurie, dar aceasta nu aici pe pământ, ci într'o lume cu totul alta, în viața cea de dincolo de mormânt.

II.

Iubitul meu frate,

Domnul domnește pretutindenea, în toată lumea văzută ; domnește în inimile Ingerilor ; prin puterea sa nesfârșită și prin dreptatea Sa, deasemenea domnește și asupra duhurilor răului precum și asupra oamenilor dedați cu relele și cu nedreptatea. Duhurile rele sunt, după voia sa cea înaltă, prinși în lanțuri veșnice și aruncați în întunec până la ziua judecării iar oamenii răi sunt pedepsiți a suferi felurite chinuri pe pământ, așteptând să mai sufere încă în veci în mijlocul focului celui nestins — dacă nu se pocălesc și îndreptează.

Dar acum, Dumnezeu, nu domnește după *adevărul său*, nici peste diavoli și nici peste oamenii cei nedrepti, pentru că ei *se încute în minciună* ; El nu domnește peste *aceștia prin iubire*, pentru că se închid *în răutăți*. Nu domnește nici peste cei necredincioși *prin credință, nădejde, sau dragoste* și nici *prin dukul de supunere la legile Sale* ; Căci zice : „Pentru ce îmi ziceți Mie Doamne, Doamna și nu faceți ceea ce vă zic”. (Luca VI 46), și „Dacă Mă iubiți, păziți poruncile Mele”. (Ioan XIV-15).

Dumnezeu domnește peste mine, peste cea mai mică mișcare a sufletului și a trupului meu cât și peste vorba mea.

Domnește peste trupul meu și-l face ca să se supună legilor Sale, față de tot ceea ce însemnează hrană, odihnă, somn, sporire și mișcare. Domnește peste sufletul meu prin gândirea și vorba care se nasc după legile Sale. El domnește totdeauna în inima mea, în înclinațiunile mele lăuntrice și în libertatea mea.

Dar eu adesea alunec spre rău și făptuesc răul în loc de a face binele. Mă împotrivesc adeseori lui Dumnezeu și legilor Sale. Sunt lipsit uneori de credință, iubitor de mine însumi, mândru, disprețuesc pe alții și le țin ură; îmi deschid sufletul față de sgârcenle, lăcomle, setea de bani și pofta trupului; îmi împlinesc toate pornirile trupului meu păcătos; sunt ambițios, nerăbdător, mâniaș, leneș, făptuesc puțin binele și dacă se întâmplă să-l fac câteodată, aceasta mai puțin datorită mie, decât împrejurărilor streine de voința și de inima mea. Nu-mi este milă de cei suferinzi, care sunt la fel ca mine — oameni, și toți suntem mădulare ale unui singur trup — *Sfânta Biserică*. Într'un cuvânt, Domnul nu domnește totdeauna nici peste mine, păcătosul, nici peste gândurile, nici peste simțămintele și nici peste faptele mele, în ceea ce privește *credința, nădejdea și dragostea*.

Amintiți-vă, în mijlocul tuturor treburilor voastre, ale tuturor slujbelor voastre înșl-vă sau oficiale, că puterea, lumina și norocul vostru se găsește în Iisus Hristos și în Crucea Sa. Pentru aceasta nu uitați niciodată să vă rugați Lui. Incepând un lucru, oricare, cât de mic, zi așa: Iisuse sprijinește-mă, Iisuse luminează-mă. Vă veți îmbărbăta și vă veți încălzi prin credința și prin nădejdea voastră în Iisus Hristos, a Căruia putere și mărire rămâne în vecii vecilor. Amin.

Traducere de Pr. DAVID POPESCU

Cronica Externă

Declarațiile I. P. S. Mitropolit Nicolae al Kruțiței și Colomnei

Corespondentul Agenției TASS a rugat pe Mitropolitul Nicolae al Kruțiței și Colomnei, membru al Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse, să răspundă la următoarele chestiuni:

Intrebare: Are oare dreptate autorul articolului de a afirma că Alexei, patriarhul Moscovei, deține supremația în biserica ortodoxă și se străduiește să joace rolul de patriarh ecumenic?

Răspuns: Patriarhul Moscovei conduce biserica autocefală rusă și în activitatea sa respectă autocefalia celorlalte biserici ortodoxe. Nici patriarhul Alexei nici predecesorul său patriarhul Serghie n'au avut și n'au putut avea intenția de a subordona bisericii ruse celelalte biserici ortodoxe și cu atât mai mult de a înlocui actualul patriarh ecumenic. Biserica ortodoxă ecumenică reprezintă o uniune a bisericilor autocefale, egale în drepturi. Patriarhul Moscovei respectă cu strictețe acest regulament canonic.

Intrebare: Declarația autorului cu privire la preținse pregătiri ale patriarhului Moscovei pentru alipirea la Patriarhia Moscovei a bisericilor autonome autocefale ale Serbiei, Bulgariei, României, Greciei și altora este ea oare întemeiată?

Răspuns: această afirmație este inventată de autor dela început până la sfârșit. S'a spus mai sus că patriarhul Moscovei nu pretinde supremația și nu are nici o intenție să violeze principiul egalității de drepturi ale bisericilor ortodoxe.

Intrebare: Care este părerea I. P. S. Voastre cu privire la declarația autorului acestui articol, care susține că patriarhul Moscovei a avut intenția să convoace la Moscova un consiliu al tuturor bisericilor ortodoxe dar că el a renunțat în fața atitudinii patriarhului Maximos al Constantinopolului, Cristofor al Alexandriei și al Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe grecești care au refuzat să ia parte la aceasta ?

Răspuns: Trebuie subliniat în primul rând faptul că patriarhul Moscovei voia să convoace la Moscova o conferință fră-

țească a șefilor bisericilor ortodoxe, pentru a examina chestiunile ce interesează astăzi toate bisericile ortodoxe și nu un consiliu al tuturor bisericilor ortodoxe, așa cum se exprimă autorul. Această idee nu a fost părăsită și conferința n'a fost decât amânată până în vara anului 1948, la cererea anumitor biserici ortodoxe care doresc să se pregătească mai bine pentru această întâlnire.

Biserica ortodoxă rusă va sărbători anul acesta a 500-a aniversare a autocefaliei sale. Patriarhul Moscovei a hotărît să convoace o conferință a bisericilor ortodoxe în timpul acestor solemnități.

DIN VIAȚA EPARHIILOR U. R. S. S.

Din eparhia Bucovinei. La 16 Mai 1947, eparhia Bucovinei a sărbătorit cu solemnitate ziua cuvînosului Teodosie Pecerschi. Solemnitatea a sporit și prin aceea că acea zi coincide cu ziua numelui episcopului Teodosie al Bucovinei.

Măreța catedrală din Cernăuți se umpluse de credincioși încă din ajun de sărbătoare. Privigherea și Liturghia au fost săvârșite de episcopul Teodosie înconjurat de un sobor de preoți. Catedrala a fost arhiplină de credincioși.

După Liturghie tot clerul în frunte cu arhipăstorul lor au ieșit în mijlocul bisericii și au săvârșit un Te-Deum.

Din eparhia Molotov. La 24 Iulie 1947 arhiepiscopul Ioan al Molotovului și Solicamului a vizitat orașul Lâsiva. La orele 5 seara nu numai biserica Sf. Ioan Teologul, ci și toată piața bisericii era arhiplină de lume. Însoțit de parohul bisericii, arhiepiscopul mergea pe strada, presărată cu flori, binecuvântând poporul în ambele părți. Intrând în biserică a săvârșit privigherea în soborul preoților locali.

A doua zi duminică, P. S. Sa a săvârșit sfânta Liturghie, iar la sfârșit a rostit o predică, chemându-i pe fiii săi duhovnicești la faptele credinței, a iubirii și a pietății, a onoarei, datoriei și devotamentului față de Patrie.

La 28 Iulie, de ziua Sfântului și întocmai cu apostolii, principe Vladimir a săvârșit ultima Liturghie în orașul Lâsiva.

La sfârșit, fiind și un Tedeum, arhiepiscopul a ținut un cuvânt simțit, chemându-i pe credincioși spre o „activitate îndreptată pentru

binele semenilor, pentru binele comun, pentru fericirea Patriei, o activitate îndreptată în ajutorarea celor nenorociți, în fapte de iubire, caritate și compătimire creștină, fapte care trăiesc peste veacuri și se vor înscrie în cartea vieții vecinice din care nicio mână nu le va putea șterge*.

Vizitându-i pe toți clericii din oraș și binecuvântând casele și pe membrii familiilor lor, chiriarhul, petrecut de cler, a părăsit orașul.

Din eparhia Crasnoiarasc. Dela 20 Iunie până la 16 Iulie 1947, episcopul Vartolomeu din Novosibirsc a vizitat bisericile din orașele Acinsc, Abacan Minusinsc și Crasnoiarasc. Pretutindeni turma siberiană l-a întâmpinat pe păstorul ei cu bucurie și dragoste. Pretutindeni arhipăstorul iubit, a povățuit poporul, arătându-le calea mântuirii după învățătura Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos și apostolilor Lui, prevenindu-l să nu ia seama la nicio învățătură mincinoasă.

În Crasnoiarasc, ierarhul a mulțumit enoriașilor, cari cu banii muncii de ei, nu numai că își întrețin biserica în rândulală cuvenită ci tot prin banii lor, au restaurat biserica cuvioasei Parascheva și au dat bani pentru restaurarea bisericii sfintei Treimi dela cimitir.

Din eparhia Vilnei. La 12 August 1947 a fost terminată reparația bisericii Sfântului Duh din mănăstirea de călugări din Vilna, incendiată de germani. În această biserică se află moaștele sfinților mucenici Antonie, Ioan și Eustafie din Vilna. Reparația s'a făcut pe socoteala credincioșilor și cu darurile I. P. S. Patriarh Alexie al Rusiei.

Din eparhia Ciuvașiei. În ziua de 25 Iulie 1947, zi în care sfânta Biserică săvârșește pomenirea sf. mucenici Ilarie, în catedrala orașului Cebocsar, a avut loc o mare solemnitate. Episcopul Ilarie, fiind ziua sa onomastică, l-a adunat sub bolțile catedralei, pe admiratorii săi. În ajunul sărbătorii, clerul catedralei și clerul sosit din satele și orașele eparhiei, în frunte cu episcopul Ilarie, au săvârșit privigherea. A doua zi, același cler, în frunte cu chiriarhul său au săvârșit sfânta liturghie. Bătrânul Ierarh, în vârstă de 79 ani de ani a impresionat profund pe închinători.

Din eparhia Harcovului. Arhiepiscopul Ștefan, al Harcovului, protopopul orașului Harcov și un preot din satul Novoucrainca au fost decorați cu medalii pentru munca ce au depus în războiul pentru apărarea patriei.

In eparhia Sumi. Au fost decorați pentru munca în războiul de apărarea patriei, episcopul Ilarion, doi protopopii, un preot de enorie și un călugăr.

Din eparhia Chișinăului. Cu binecuvântarea Înalt Prea Sfințitului Alexie, pe lângă consiliul eparhial din Chișinău, dela 1 Iulie până la 7 August, au fost organizate cursuri pastorale pentru preoții care nu au studiile teologice încheiate.

La cursuri au luat parte 35 preoți. Ca profesori au fost preoții din Chișinău cu studii teologice superioare și experiență pastorală. Pentru învățarea tipicului și uniformizarea slujbelor, fiecare preot era pus să predice și să slujească.

În ziua închiderii cursurilor, preoții i-au declarat episcopului Benedict: „După primele lecții noi toți ne-am convins că nu în zadar ne-am adunat aici și regretăm foarte mult că cursurile sunt de scurtă durată. Fiecare din noi merge acasă puțin obosit fiziceste, dar întărit duhovnicește, având în inima sa candela plină de untdelemnul înțelepciunii“.

Din eparhia Ijevsc. Pentru munca depusă în războiul pentru apărarea patriei, au fost decorați: episcopul din Ijevsc, 7 preoți din orașe și un preot de țară, din eparhia Ijevscului.

Rezumat după Revista Patriarhiei din Moscova, No. 9, Septembrie 1947.

Preot D. ZMĂU

Ș T I R I

Marți 3 Febr. a. c. la ora 5 p. m. a avut loc la sediul Asociației clerului din București o reuniune preotească care a căpătat un caracter de spovedanie duhovnicească, preoții având de data aceasta în mijlocul lor un Episcop ridicat la această treaptă din sânul preoțimei bucureștene. A fost de față Prea Sfințitul Iosif al Argeșului, care se simte totdeauna fericit în mijlocul preoților, așa cum se simt și preoții fericiți în preajma P. Sfințitelui Sale. Comunicările s'au făcut într'un duh de sinceritate și într'o atmosferă de familiaritate care nu au putut să supere pe nimeni, dar cari în schimb au putut să bucure pe Înalt Prea Sfințitul nostru Patriarh, care și-a primit și cu această ocazie dela preoțime toată dragostea și devo-

tamentul exprimate unanim către Înaltul Sfetnic al I. P. S. Sale.

A deschis şedinţa pâr. Eugen Bărbulescu preşedintele Societăţii Clerului bucureştean.

A vorbit apoi Părintele Marin Ionescu care după ce aduce tot omagiul şi toată rugarea de sănătate Înaltului nostru Stăpân, îşi exprimă unele dorinţe de îmbunătăţire a aparatului administrativ din Eparhia noastră ca preoţii să poată astfel să fie bine îndrumaţi, supravegheaţi şi controlaţi.

Pâr. Stoica Ionescu doreşte o intensificare a activităţii noastre misionare bine îndrumată.

Şedinţa s'a încheiat cu un cuvânt de răspuns cald, deschis şi apropiat al P. Sfinţitului Iosif. Cuvântul P. Sf. Sale a fost pentru toţi o mare mângâiere şi o mare încurajare, dar şi o chemare la mai multă dragoste şi mai mult devotament faţă de Biserica lui Hristos.

„Am venit aici în calitate de coleg şi nu de autoritate. Sunt un ajutor temporar şi trecător. Mă rog lui Dumnezeu ca rolul meu aici să se încheie cât de curând şi sunt semne că Dumnezeu îmi va asculta ruga pentru că însănătoşirea I. P. Sf. Patriarh face progrese pe fiecare zi. Până voi căpăta slobozirea însă, nu pot să nu constat că delegaţia pe care o am se scurge în vremuri grele. Străduinţa mea este ca în rolul pe care-l am să impac conştiinţa şi nevoile spirituale ale Eparhiei“. În felul acesta şi-a început cuvântul Episcopul Iosif ca să treacă apoi la unele constatări mai dureroase, pe care a putut să le facă în vizitele făcute la unele biserici din Eparhie, unde a întâlnit multă neglijenţă şi nepăsare din partea preotului faţă de casa Domnului. La zvonurile de tot felul care turbură sufletul preoşimei în zadar, noi să răspundem cu mai multă râvnă pentru casa lui Dumnezeu şi cu mai multă slujbă şi rugăciuni aici. Lucrarea bisericii noastre azi este asemenea lucrării pregătitoare pentru pregătirea pâinei. Coca frământată n'are nimic atrăgător în ea. Pâinea coaptă este cea care îspliteşte şi satură. Lucrarea de azi a bisericii n'a ajuns încă la faza coacerii. Din cupertorul dragostei noastre pentru Hristos va ieşi mâine pâinea dorită şi preţuită de toată lumea.

La sfârşit preoţii au primit cu multă bucurie, ca pe un dar deosebit, vestea că sănătatea I. P. Sf. Patriarh i-a îngăduit ca de Sfinţii Treierarhi să i-a parte la slujbă în biserică, iar Prea Sfinţitul Iosif a plecat să-i ducă o altă veste care a bucurat todeauna inima

de părinte a Patriarhului nostru; vestea că în fața vremurilor pe care le parcurgem, preoțimea dezbrăcată de interese și vanități, este la datorie.

Marți 3 Februarie a. c. preoții din protopoplatul II Capitală au fost convocați la o consfătuire misionară de către secția culturală al Sfintei Arhiepiscopii în colaborare cu păr. protopop.

Întâlnirea a avut loc în biserica Sf. Nicolae Vlădica, unde s'a săvârșit mai întâiu de dimineață Sfânta Liturghie de un sobor de preoți anunțați din vreme. Au luat parte circa 80 de preoți. Slujba a fost făcută în duh de smerenie și de disciplină interioară, angajând pe toți cei de față la o reculegere ploasă și reconfortantă.

La sfârșitul slujbei, ședința se deschide cu cuvântul Consilierului Cultural.

Cucernicia sa explică întâi senzul Slujbei săvârșite înainte de a începe consfătuirea, arătând că rugăciunea făcută pentru Înalt Prea Sfințitul Patriarh, pentru Înaltul Prezidiu și guvernul țării, pentru popor și pentru noi înșine, este cea mai bună introducere care se poate face la lucrarea ce avem de împlinit. Fixează apoi câteva puncte de plecare în discuție, stăruiind în deosebi asupra celor 3 poziții de care fiecare preot trebuie să fie pătruns sufletește în mod sincer și real;

Hristos, față de biserica și altarul lui de jertfă și poziția față de comunitatea creștinilor noștri. Concluziile trase de aici duc la obligații și răspunderi cari privesc persoana și preoția noastră în primul rând și în urmă comunitatea creștină cu nevoile ei sufletești. După ce propune o serie de experiențe, metode și mijloace practice în legătură cu realizarea acestor obligații, părintele consilier cere să fie verificat și complectat de frații preoți cari vor să ia cuvântul, ca la urmă din această colaborare să rezulte un plan de lucru valabil întâi pentru București și apoi pentru întreaga Eparhie în liniile lui mari.

La cuvântul părintele E. Bărbulescu care declară că a luat cunoștință cu multă satisfacție de aceste consfătuiri inițiate de Secția culturală, le găsește necesare și le dorește continuate.

Este de părere că slujba preoților în sobor și cântarea în biserică în comun sunt de mare succes pentru înviorarea sentimentului religios.

Păr. protopop. Tr. Costea aduce la cunoștința tuturor cu exemple

și cazuri citate, că în București sectanții desfășoară o vie activitate de propagandă în deosebi la periferiile orașului. Propune înfișierea unor cursuri biblice cu echipele de preoți cari să fie repartizați să colaboreze cu preoții dela margine, iar pentru centru este de părere să se organizeze un ciclu de conferințe în care să se trateze despre : Teosofie, Spiritism, Teofanie etc.

Părintele Gr. Popescu dela Biserica Haglu prezintă un referat documentat care i-a fost cerut despre situația dela organizația Adventiștilor din parohia C. Sale — Il găsim interesant să fie publicat și în revista noastră. În concluzie face propunerea ca infirmierele noastre din spitale să poată primi prin broșuri speciale sau un curs făcut la mănăstire, o educație cu care să poată preîntâmplina în spitale concurența infirmiereleor sectante.

Propune deasemenea concurs pentru cele mai bune broșuri care să trateze teme vizate de sectanți. Acestea să fie apoi tipărite de Sf. Patriarhie și date pentru colportaj.

Pr. Toma Dragulescu dorește ca slujba de azi să se repete cu noi și pentru noi și asta să aibă loc la Sf. Patriarhie în frunte cu un Arhiepiscop. Constată deasemenea necesitatea unui duhovnic pentru noi preoți.

Păr. Alex. Constantinescu dela Consiliul Central Bis. este de părere să stăruim pentru o participare a creștinilor Duminica dimineața la Liturghie în deosebi. Cere să rămănem în disciplina canonică și tradițională a bisericii în ce privește cântarea în biserică.

Părintele Spiridon Andreiescu constată lipsa Noului Testament editat de Institutul biblic și pentru care se face coadă la Societatea biblică Britanică unde se dă numai câte 10 bucăți pentru fiecare solicitant.

La Seminarul Central de ziua hramului — 30 Ianuarie — ziua Sfinților Trei Ierarhi a fost sărbătoare mare. Au slujit Sf. Liturghie în capela Seminarului un sobor de preoți dintre spiritalii școlii în frunte cu I. P. S. Arhiepiscop de Craiova Firmilian. A dat răspunsurile Corul Seminarului. Un elev de cl VIII a ținut predica. La sfârșit s'a oficiat parastasul pentru ctitori, donatori, directori spiritali și profesori repauzați care au ostenit odinioară în această instituție cu trecutul, cu tradiția și cu renumele ei.

Am ascultat cu evlavie cuvenită nume de mitropoliți și arhiepiscop, de preoți și profesori pomeniți rar și cu voce caldă de noul Arhiepiscop, el însuși fost profesor și director al acestei școli.

Mă gândeam atunci: au murit ei oare cu adevărat? Sau trăiesc cu duhul mai departe în școala aceasta născută din truda lor, și în sufletele atâtor generații de preoți și de cărturari cari s'au format aici?

Erau de față preoți și profesori de Teologie porniți de aici cu zestrea primită din comoara de înțelepciune a acestor dascăli cari urcau odinioară la catedră cu atâta prestigiu, și cu atâta punctualitate.

Poate că acasă rămânea un copil sau o soție bolnavă. Poate pe birou stătea o telegramă care chema la înmormântarea cuiva drag din familie. Poate afară era ger și zăpadă. Cu toate acestea profesorii noștri veneau regulat la catedră, la datorie ca la un altar unde aveau de adus o jertfă și o slujbă. Pentru această jertfă și pentru slujba lor înaltă din care noi ne hrănim și trăim și azi, să nu-l uităm.

Să nu uităm nici școala copilăriei noastre unde ne-am pregătit viitorul.

P. Bourget are o carte intitulată: „Lest morts Comandant“. Nu e nevoie să amintim aici ce cuprinde cartea. E de ajuns să recunoaștem adevărul pe care-l exprimă titlul cărții. Într'adevăr, în noi guvernează și poruncesc toți acești morți cari au zidit ceva din sufletul lor în ființa noastră spirituală.

ASISTENT

Internatul Teologic din București

Inseamnă întâiu o așezare, o clădire și un loc așa de propriu pentru liniștea necesară celor ce vor să studieze, să mediteze și să se roage acolo.

În inima internatului stă mănăstirea lui Radu Vodă cu așezarea ei aici, departe de circulația și zgomotul Capitalei, pe această înălțime cu aer curat, în această oază de liniște și în acest cadru de natură așa de familiar și necesar studenților teologi, veniți din mijlocul poporului, dela țară.

Numai cine a petrecut acolo anii de studenție, numai cine a venit seara obosit de drum și de muncă dela Facultate, din zgomotul și înbulzeala de o lume de acolo din centru și s'a așezat aici pe o bancă rezemată de un pom în floarea lui din primă-

vară. Numai cine s'a sculat în zori și a pornit cu un ceas în mână pe potecile din fundul grădinei unde era trează doar privighetoarea. Numai cine și-a rezemat capul trudit pe o mână de iarbă proaspăt cosită acolo în grădină și a privit de acolo cerul senin, cerul copilăriei lui dela țară, de unde venise.

Numai acela a putut prețui îndeajuns binefacerile acestei instituții întâi pentru așezarea ei.

Dar Internatul Teologic este și o instituție cu trecutul, cu tradiția și cu duhul ei.

Trecutul acestui Institut de educație a Teologilor noștri grăiește prin gura și prin acțiunea tuturor caracterelor, personalităților, a tuturor sufletelor de preoți în sutană sau haină civilă cari s'au format aci în tradiția de muncă cărturărească și în duhul unei vieți de credință și de împăciuire.

Cine nu a găsit aici în sălile de lectură sau în biblioteca Internatului aplecați peste tonuri grele de adevăr teologic, până la ore târzii din noapte studenții cari deveneau apoi profesori universitari apreciați și dincolo de hotare?

Sau cine n'a întâlnit în viață și în societate oameni integri, caractere tari, oameni de virtute și de disciplină în munca și specialitatea lor, în magistratură, în medicină, la universitate și în preoție? Ei bine, oamenii aceștia mulți dintre ei foști odinioară studenți Teologi s'au format în cea mai mare parte în duhul de reculegere și meditație, de adâncire a problemelor vieții meditate și aprofundate în lumina adevărului creștin aici la Internat.

Da, retragerea, reculegerea, meditația, scoborirea la adânc în interiorul sufletului la cearta voastră a pasiunilor, iată condiția care trebuie îndeplinită ca cineva să devină apoi un om de credință și de virtute, deschizători de drumuri noi, îndrumători și mântuitori de suflete. Așa s'au format toate spiritele mari și creatoare, toți oamenii de credință, toți părinții Teologiei noastre.

Nici un alt tânăr nu este chemat și obligat să ia la vârsta aceasta de 20 ani o atitudine așa de serioasă și matură față de viață.

El trebuie să-și pună categoric pentru conștiința lui problema credinței în Dumnezeu și de aici să-și tragă concluziile morale pentru viața lui, în mijlocul celorlalți tineri, unde el tre-

buie să apară cuminte și înțelept ca un bătrân și totuși aprins și entuziasmat pentru idealul creștin ca un tânăr.

Pot face mult profesorii noștri dela Facultate pentru știința și pentru cultura noastră teologică care dau preotului orizont și prestigiu.

Toată această cultură teologică însă trebuie să se întemeieze pe virtuțile unui suflet format aci, în preajma Mănăstirii lui Radu Vodă, ca ea să se poată valorifica în lume pentru cauza lui Dumnezeu.

Cari sunt azi greutățile cu care luptă Internatul Teologic ea să-și poată atinge acest scop, am putut afla la sărbătoarea Patronului său din 25 Ian. anul în curs.

Nădăjduim că inima preoției noastre va răspunde ca pentru Dumnezeu la chemarea pe care I. P. Sf. Patriarh Nicodim i-o face să vină în sprijinul acestei Instituții care este a bisericii lui Hristos și a viitorilor ei preoți.

La patronul Internatului Teologic.

A luat parte anul acesta lume multă.

Profesori și studenți, preoți și popor .

Serviciul religios cu parastasul pentru cititori s'a oficiat în istorica mănăstire a lui Radu Vodă, de un sobor de preoți și călugări în frunte cu Vlădica Pavel vicarul Sfintei Patriarhii.

Răspunsurile au fost date de corul studenților teologi.

La sfârșitul slujbei a luat cuvântul întâi Părintele Vintilescu profesor și decan al Facultății de Teologie.

C. Sa pornind dela viața sfântului Grigore de Nazianz care este Patronul Facultății și al Internatului Teologic și mâncând spre via sfinților în genere, se oprește în fața studenților teologi cu această concluzie:

Sfântul nu este o ființă supranaturală dintr'o altă lume, ci un stil de viață, o realizare eroică a idolului creștin aici pe pământ, iar pentru viitorul preot un model și o pildă de urmat.

Urmează cuvântul părintelui Victor Popescu directorul Internatului și părintele sufletesc al studenților. După ce ne prezintă cu sinceritatea și conștiinciozitatea care-l caracterizează toată răspunderea morală pe care o are în ce privește educația și formarea sufletească a tinerilor teologi trece apoi la greutățile și mai mari materiale care apasă pe umerii săi azi. De la

el, am putut afla că: în Internat găzduiesc un număr de studenți cu mult mai mic decât cel care frecventează cursurile și asta din lipsă de locuri.

Că acești studenți pot avea până în prezent în Internat doar loc încălzit fără masa pe care studenții și-o procură dela cantinele muncitorești.

Directorul cu suflet cald și cu experiență față de răspunderile locului ce ocupă este mulțumit că studenții îl ajută și-l înțeleg și se arată încrezător în ziua de mâine având pentru asta concursul făgăduit părintește de I. P. S. Patriarh și de onor. Minister de Culte. Vorbește dl. Secretar general Nistor dela Ministerul de Culte așa de încurajator pentru toți cei de față cari au putut să audă cuvântul de prețuire adus de un om de stat pentru misiunea preotului în mijlocul poporului.

Deși nu e de dorit că situația aceasta grea pentru studenți să dureze mai departe, vede totuși în faptul că studenții, acești fii ai poporului, pot găsi pâine la cantina muncitorilor — o chemare la înțelegere și înfrățire cu ei.

Din partea I. P. Sf. Patriarh Nicodim grăiește tuturor P. Sfințitul Iosif al Argeșului care mulțumește întâiu lui Dumnezeu și Sfântului Grigore că l-a învrednicit cu acest cuvânt aici unde a petrecut și P. Sfinția Sa anii studenției.

Profesorii Facultății sunt după cuvântul P. Sf. Sale părinți pentru acești copiii care trebuiesc crescuți ca pentru Dumnezeu.

Directorul este mama cu inimă caldă care îngrijește de inima copilului și viața lui. Studenții au de răspuns la toate cu obligația de a săpa, de a sculpta în inima lor cu litere de foc acest cuvânt, acest nume scump: Iisus.

Adresându-se apoi poporului îi aminti că dacă biserica creștină a avut odinioară de luptat cu vrăjmașia sângeroasă păgână, azi, deși liberă să se roage și să predice pe Dumnezeu, are de luptat totuși cu vrăjmașia satanică a păcatelor din sufletul omului.

Poporul să lupte deci alături de slujitorii lui Hristos să înlătore din sufletul lor împărăția păcatului ca să fie așezată în loc împărăția lui Dumnezeu.

După biserică în sala unde s'a gustat din coliva ctitorilor: P. S. Iosif a oferit personal o bursă unui student. L-a urmat preotul Daja din Capitală cu alta din partea parohiei și nădăjduim că vor urma pe acest drum și alții.

Partea Oficială

Ordin circular Nr. 13694/947

Ca urmare la adresa Nr. 56933/947, a Onor. Minister al Cultelor, vi se comunică mai jos dispozițiunile Onor. Minister al Finanțelor, Oficiul General al Planurilor de investiții, prevăzute de legea Contabilității Publice și Vă invităm să luați notă pentru conformitate.

p. Patriarh Vicar, † PAVEL

Consilier Referent, PR. GH. MAXIM

Copie de pe adresa Ministerului Cultelor Direcția Contabilității Nr. 56938/947

Avem onoare a Vă face cunoscut că prin Jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 338, publicat în Monitorul Oficial Nr. 240 din 17 Oct. 1947, sumele plafoane prevăzute de art. 87, 89, 94, 100, 101, 102 și 108 din legea asupra contabilității publice cu modificările aduse prin legea Nr. 386 publicată în Monitorul Oficial Nr. 220 din 25 Mai 1947, a fost stabilite după cum urmează:

La art. 86 alin. 3, suma plafon cu privire la vânzarea prin bună învoială a bunurilor mobile scoase din uz sau efectelor mobiliare, s'a fixat suma de 100.000 lei.

La art. 89 alin. 2, s'a fixat suma plafon de 2.000.000 lei dela care este obligatorie ținerea licitației publice iar sub această sumă se poate ține tratare prin bună învoială, rămânând în vigoare dispozițiunile art. 90, cari permit dela început ținerea tratărilor prin bună învoială până la orice sumă însă numai în cazurile speciale prevăzute de acel articol.

La art. 94 alin. 1 și 2, anunțurile de licitație vor fi făcute cu termen de 10 zile în cazul când obiectul licitației și valoarea este sub 5.000.000 lei și nu ar interesa concurența străină, iar atunci când furniturile și lucrările pot interesa și firmele din străinătate ca și atunci

când valoarea depășește suma de 5.000.000 lei anunțurile să se facă cu termen de 10 zile.

Ținem să atragem atențiunea că dispozițiunile art. 94 alin. 3, au rămas în vigoare în ceea ce privește posibilitatea ca termenul de 20 zile să poată fi micșorat în cazurile și cu formalitățile cerute de lege la acest aliniat.

La art. 94 alin. ultim, cu privire la licitațiile care interesează numai concurența locală și de o valoare sub 500 000 lei, anunțurile de licitație pot fi inserate numai în Monitorul Județean sau Comunal, într'unul din ziarurile locale precum și orice alte mijloace de publicitate obișnuite în regiune.

La art. 100 alin. 3, s'a fixat suma de 100.000 lei pentru cazurile excepționale apreciate motivat de organele instituției, când nu este obligator să se cheme ofertanții în ședință.

La art. 101 alin. 5, s'a fixat suma de 50.000 lei, dela care rezultatele tratărilor prin bună învoială se trimit spre avizare la Direcția Licitațiilor, iar sub această valoare tratările prin bună învoială vor fi comunicate prin luare de cunoștință, indicându-se și în acest caz toate elementele necesare în acest scop.

La art. 102 alin. 1, s'a prevăzut suma de 20.000.000 lei, peste care rezultatul adjudecărilor definitive dela licitații și tratări prin bună învoială să fie supuse—prin Ministerul de Finanțe—aprobării Consiliului de Miniștri, după ce se va fi obținut în toate cazurile viza Consiliului Controlor.

La art. 108 alin. ultim, pentru recepționarea furniturilor urgent necesare și care nu comportă o examinare tehnică și de o valoare sub 20 000 lei, se poate face recepție numai de gestionarul de materiale prin mențiunea făcută în acest sens pe facturi și fără a se mai înștiința Direcția Licitațiilor. Restul recepționărilor urmează normele generale prevăzute de celelalte aliniate dela art. 108.

Aducându-vă la cunoștință cele de mai sus, avem onoare a Vă ruga să binevoiți a dispune să fie aduse și la cunoștința organelor Dvs. în subordine.

Director General, (ss) MIRCEA IONESCU.

Norme tehnice pentru zugrăvirea bisericilor mai vechi și mai noi.

Zugrăvirea pereților interiori și exteriori ai bisericilor, și anume *în ulei, în tempera, și în frescă.*

În ulei, zugrăveala constituie la suprafața zidului un strat impermeabil care nu permite ca să se evaporeze în condiții normale umezeala ridicată prin capilaritate din fundații, la bisericile care nu au fost prevăzute dela început cu straturi orizontale de izolare.

Această umezeală se urcă în părțile superioare ale zidăriei, mai ales ale căror socluri sunt tenculte și în exterior cu ciment.

Ea rămâne în zidărie, neputându-se evapora nici spre interior nici spre exterior, cărămizele se umezesc, se putrezesc și se macină compromițându-se solidaritatea întregului monument.

În același timp, umezeala dău aerul interior, sporită de aglomerația credincioșilor, mai ales în anotimpurile reci, se condensează pe suprafața lucie a uleiului, se prelinge în picături pe zugrăveli murdărindu-le, umezindu-le și stricându-le astfel că, cu timpul, încep să se cojească, distrugându-se treptat.

În tempera, și mai ales în *frescă* inconvenientele arătate mai sus nu există căci prin porii neastupați ai tenculelii cu care fresca face corp, umezeala se evaporează în chip normal și pe suprafața ei nu se produce condensări dăunătoare.

Fresca este mult superioară temperelor, nu numai prin frumusețea și prospețimea culorilor dar mai ales prin rezistența și durata ei.

Când sunt executate după toate regulile artei, zugrăvelile în *frescă*, chiar pe pereții exteriori, înfruntă secolele, după cum ne probează podoaba neprețuită a zugrăvelilor bucovinene.

În concluzie, zugrăvelile din interiorul și mai ales din exteriorul bisericilor noastre, ar trebui zugrăvite în tehnica frescel pentru a li se asigura o cât mai lungă durată.

Se mai pot executa—dar numai în interior—și în tehnica mult mai puțin rezistentă a temperel.

Uleiul însă ar trebui exclus cu desăvârșite fiind potrivit numai pentru icoanele pe lemn sau metal ale catapetesmelor sau pentru picturile pe pânză de format mic.

Ordin circular Nr. 1110/949, către toate oficiile parohiale și stăreții din cuprinsul Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor.

Ca urmare la rap. Nr. 5/948 al parohiei Ortodoxe Române Giarmata din Jud. Timiș Torontal, localitate fostă germană și colonizează de Onor. Guvern cu Români din toate meleagurile țării, facem apel la cei ce au disponibil un clopot vechiu, pentru a fi donat numit parohiei care este formată din oameni săraci.

Publicație de Licitație.

Parohia Prozanic din Com. Vasilați Jud. Ilfov, publică licitație cu oferte închise, pentru pictura Bisericii în ziua de 29 Februarie ora 12^{1/2}.

Ofertanții vor prezenta în ziua fixată, probe de lucru și una icoană.

Pr. Paroh, D. Constantinescu.

Comunicat.

Ministerul Industrii și Comerțului Direcția Distrib. Prod. de Intreținere și Uz Gospodăresc face cunoscut că în conformitate cu rezoluția Ministerială No. 531.065/947, pusă pe procesul verbal din 10 Decembrie 1947, al Comisiei de distribuția geamurilor se va face după următoarele norme:

1. Toate cererile de geamuri pentru instituții de Stat, industrii de Stat sau particulare, persoane particulare etc. vor fi adresate direct Oficiului Economic Județean respectiv.

COMUNICĂRI

Nr. 960 din 3 Februarie 1948.

Înalt Prea Sfințitul Patriarh a hotărît ca din amvonul Sfintei Patriarhii, creștinii să poată asculta predica în fiecare duminică și sărbătoare. Vor fi chemați la această îndatorire preoții din București și din Eparhie.

Ordin circular, Nr. 876 din 30 Ian. 1948.

În conformitate cu Adresa Onor. Ministerului de Culte Nr. 2956 din 948. Sfânta Arhiepiscopie a Ungro-Vlahiei dispune ca toată preoțimea din cuprinsul acestei de Dumnezeu păzite Eparhii să se înroleze cu tot entuziasmul și cu tot devotamentul alături de învățătorii și ceilalți voluntari al muncii constructive la opera de înlăturare a neștiinței de carte din sânul poporului nostru.

Preoții sunt datori deasemenea să dea tot concursul lor pentru campania începută în toată țara în contra tifosului exantematic.

(ss) Vicar PAVEL

Ordin circular Nr. 519 din 948

În conformitate cu hotărîrea Cons. Eparhial — secția economică — din ședința dela 27 Nov 1947 vă invităm să achitați sumele cu care sunteți debitați la Sf. Arhiepiscopie. În caz contrar se va aviza pentru luarea măsurilor corespunzătoare.

p. Patriarh Vicar, + PAVEL

Consilier Referent, Pr. GH. MAXIM

Ordin Circular Nr. 1206 din 1948.

Sfânta Arhiepiscopie a Bucureștilor aduce la cunoștință că, în zilele de 23 Februarie 1948, se va ține la Cancelaria acestei Arhiepiscopii, examen de capacitate pentru preoți, la care se pot înscrie toți licențiații în teo-

logie, originari din Eparhia Sf. Arhiepiscopie a Bucureștilor, depunând la nu nița cancelarie cererile însoțite de diploma de licență în teologie și taxa de înscriere, până în ziua de 21 Februarie 1948.

Deasemenea aduce la cunoștință că, în zilele de 25 și 26 Februarie 1948 se va ține, tot la Cancelaria Sf. Arhiepiscopiei, concurs de transferare, pentru posturile de transferare de preoți, publicate în ziarul „Universul” din 2 Ianuarie 1948 și în cel din 28 Ianuarie 1948 și că se pot prezenta la concurs toți c. preoți care s’au înscris în termen, depunând la protolerile respective cererile și ac-tele legale.

Circulară către Protoierii și oficii parohiale.

Vă invităm să faceți cunoscut tuturor parohiilor că, în urma propunerii Cons. Eparhial din ședința dela 23 Oct. 1947 am aprobat următoarele:

Atunci când sunt cerute de către credincioși buletinele de naștere sau cununiile din arhiva parohiei, ele pot fi liberate în urma unei cereri scrise, avându-se în grijă, ca fiecare din acele buletine să fi fost înregistrate la parohie și să poarte pe verso-ul său notată taina săvârșită, data săvârșirii ei, semnătura parohului și sigillul parohiei.

p. Patriarh, † PAVEL

Consilier Referent, Pr. AJ. IONESCU

Mișcarea în Clerul Arhiepiscopiei Bucureștilor

Ședințele Consiliului Eparhial din zilele de 9, 10 și 11 Dec. 1947

Numiri de cântăreți

Alexandru Marlnescu, provizoriu în p. I la Biserica Ieni din București, Gheorghe N. Costache, provizoriu în p. I la Parohia Oborul Nou din București, Petre Gh. Bucura, provizoriu în p. II la Parohia Sf. Vasile din Ploești, N. A. Coman, provizoriu în p. I la Parohia Racovița jud. Dâmbovița, Stan Spiridon Radu, provizoriu în p. I la parohia Finta jud. Dâmbovița, C. M. Cristea, provizoriu onorif. la Parohia Mărcești jud. Dâmbovița, Petre Gh. Popa provizoriu onorif. Parohia Podu Rizii jud. Dâmbovița, Lincă M. Gheorghe, onorif. II Parohia Valea Mare jud. Dâmbovița, Ioan D. Turcu, provizoriu onorif. I, Parohia Buda jud. Ilfov, Sârbu D. Ilie provizoriu onorif. II Parovizoriu onorif. p. II, Parohia Smârdioasa jud. Telorman, Nicolae T. Dima provizoriu onorif. p. I Parohia Vârtoapele de sus, jud. Teleorman.

Transferări de cântăreți

C. Gheorghiu cântăreț la parohia Sf. Anton Colentina din Capitală transferat la parohia Plumbuita din Capitală postul II. Gh. I. Diaconescu cântăreț la parohia Lălcăi jud. Muscel transferat la parohia Runcloasa acelaș județ. Ion M. Ghinea cântăreț la parohia Flămânda jud. Muscel transferat la parohia Godeni acelaș județ. N. B. Vasilescu cântăreț la parohia Gănești jud. Muscel transferat la parohia Bădești același județ în postul II. Ilie Bulgaru cântăreț la parohia Andronache Colentina diu Capitală transferat la parohia Sfinți din Capitală în postul II. I. M. D. Pietrosu cântăreț la parohia Orbeasca de jos II jud. Teleorman transferat la acelaș parohie în postul I. Stoica P. Ioan cântăreț la parohia Puroinica I jud. Dâmbovița transferat la parohia Mogoșani acelaș județ.

Eștri din Eparhie

Pr. Teodor Simionov dela parohia Sf. Spiridon din Ploești pentru a se stabili în eparhia Moldovii.

Detășeri de cântăreți

Anghel Poșarcă cântăreț la parohia Brătășani jud. Teleorman a fost detașat pe timp de 1 an cu începere dela 1 Ian. 1948 la parohia Trivalea Moșteni acelaș județ în postul II.

Demisii de cântăreți

Potolea P. cântăreț a dimisionat din postul I al parohiei Militari I din Capitală pe data de 1 Decembrie 1947.

Puneri în disponibilitate

Cântărețul C. P. Ileana de la parohia Netezești jud. Ilfov. Cântărețul D. Costache dela parohia Rădnlescu jud. Ilfov. Cântărețul Ion Bleu dela parohia Glogoveanu jud. Vlașca.

Repuneri în funcțiune

Pr. I. Nițulescu în postul de preot ajutor la parohia Cătrunești fil. Livedea jud. Ilfov.

Incredințări de oficii parohiale

Pr. Gh. Vlad paroh la parohia Dărmănești jud. Prahova. Pr. Gh. Iordache paroh la parohia Malu Spart jud. Prahova. Pr. Marin Albulescu paroh la parohia Tătărești de jos jud. Teleorman. Pr. Memnon Mârza paroh la parohia Vlișoara jud. Teleorman. Pr. C. Manolescu paroh la parohia Valea Siliștii jud. Muscel. Pr. Corneliu Olteanu paroh la parohia Schitu Golești jud. Muscel.

Repartizări de preoți

Pr. C. Postelnicu, preot ajutor onorific la par. Suseni-Bogați jud. Dâmbovița repartizat la parohia Brătlanca jud. Teleorman.

Inființări de posturi de preoți

Postul II bugetar la parohia Ștefan cel Mare jud. Vlașca. Postul de preot ajutor onorific la par. Fundul Părului jud. Vlașca. Postul II bugetar la parohia Sf. Nicolae Popa Șavu Câmpulung-Muscel. Parohia „Bariera Rahovei” din Capitală prin deslipire dela parohia Tudor Vladimirescu din Capitală.

Desființări de posturi de preoți

Postul de preot ajutor dela parohia Filip din Vălenii de Munte jud. Prahova. Postul de preot ajutor dela parohia Valea Siliștii jud. Muscel. Postul de preot ajutor dela parohia Schitu Golești jud. Muscel.

Suspendări din funcțiune

Pr. Luca Ciucă dela parohia Costești Vale jud. Dâmbovița fiind dat în judecata Consistoriului spiritual eparhial.

Girări de oficii parohiale

Pr. N. Poenaru dela parohia Bojdani jud. Ilfov se delegă cu girarea parohiei Lipia din acelaș județ.

Acordări de diplome de donator

D. C. Maciolla din București pentru sprijinul dat parohiei Delea Nouă și Azilulul Calist Arhiereul din Capitală.

Ședința dela 20 și 21 Ianuarie 1948

I. Transferări de preoți.

1. Pr. Gh. N. Dudu dela parohia Pășca Jud. Bihor, în post. II dela parohia Sf. Nicolae-Popa Savu din C. Lung Jud. Mușcel.

2. Pr. Dumitru Petre dela parohia Dumitrana-Ilfov, în post. vacant dela parohia Bărbătescu Vechi din Capitală.

3. Pr. I. Murea dela parohia Căldăraru Ilfov, în postul de preot paroh la parohia Tânganu acelaș Județ.

4. Pr. N. Popescu dela parohia Moșneni Jud. Constanța, în postul de preot paroh la parohia Căprioru Jud. Dâmbovița.

5. Pr. I. Purnichescu dela parohia Cetățenii Deal-Mușcel, la Parohia Priboiu Jud. Dâmbovița.

6. Pr. C. Mihălcescu dela Parohia Priboiu Jud. Dâmbovița, la parohia Cetățenii Deal, Jud. Dâmbovița.

7. Pr. D. Popescu dela parohia Poiana, Jud. Prahova, la parohia Bănești acelaș Județ.

8. Pr. Gh. Ionescu dela parohia Bănești Jud. Prahova, la parohia Poiana acelaș Județ.

II. Incadrări de preoți

1. Pr. Leontie Dolghi utilizat la parohia Viperești Jud. Buzău, se încadrează la parohia Bughea de Jos Jud. Mușcel pe data de 1 Februarie 1948.

III. Incredințări de Oficii parohiale

1. Pr. Floru Constantinescu, preot ajutor la Parohia Șelaru Vlașca, numit paroh la par. nou înființată Șelaru II Jud. Vlașca.

2. Pr. Talaleu Luputencu, preot ajutor la parohia Purani II acelaș Județ.

3. Pr. N. Geantă, preot ajutor la parohia Măgura-Lăceanca, Jud. Teleorman numit paroh la parohia nou înființată Bran din acelaș Județ.

4. Pr. N. Ștefănescu, preot ajutor la parohia Ologeni Jud. Dâmbovița, numit paroh la aceeaș parohie pe data de 1 Febr. 1948, în locul Pr. Radu Brezeanu.

5. Pr. I. Popescu, preot ajutor la parohia Budești Ilfov, numit paroh la acelaș parohie în locul Pr. N. Bratu.

6. Pr. Gh. N. Sachelarie, preot ajutor la parohie Sf. Nicolae Oltenița Urbană Jud. Ilfov, numit paroh la această parohie.

IV. Girări de Oficii parohiale

1. Pr. Victor Rădulescu, preot ajutor onorific, la parohia Coada Izvorului Jud. Prahova, se delegă cu girarea oficlului parohial până la numirea unui titular la acea parohie.

V. Suplîniri de preoți

1. Pr. I. Anastasiu din Eparhia Argeșului se delegă cu suplînirea postului II de preot dela parohia Radovanu Jud. Ilfov.

VI. Numiri de Cântăreți

1. D-l Alecu Gh. Stan, numit cântăreț în postul onorific, parohia Valea Popii Jud. Ilfov, pe data de 1 Februarie 1948.

2. D-l Pavel A. Petre, numit cântăreț în postul I dela parohia Crucea de Piatră Jud. Vlașca, pe data de 1 Febr. 1948.

3. D-l Virgil C. Popescu, numit cântăreț în postul II extra-bugetar la parohia Preajba Județul Vlașca.

4. D-l Nicolae Sârbu, numit cântăreț în postul II extra-bugetar la parohia Hodivoaia Jud. Vlașca.

5. D-l Constantin Gh. Dumitru, numit cântăreț în postul II onorific dela parohia Vidra I, Jud. Vlașca.

D-l Mănescu Gh. Ioan, numit în postul de cântăreț la parohia Berevoești Ungureni Jud. Ilfov, pe data de 1 Febr. 1948.

VII. Transferări de Cântăreți

1. Cântărețul Gh. N. Popa, dela parohia Bucov Jud. Prahova, transferat în postul I dela parohia Palanga acelaș Județ, pe data de 1 Februarie 1948.

2. Cântărețul Mihail Duca, dela parohia Bezdeadu II Jud. Dâmbovița, transferat la parohia Urseiu acelaș Județ, pe 1 Februarie 1948.

3. Cântărețul I. Oprescu, dela parohia Urseiu Jud. Dâmbovița, transferat la parohia Bezdeadu II acelaș Județ, pe data de 1 Februarie 1948.

4. Cântărețul Marin Luțan, dela parohia Burdea Jud. Teleorman, transferat la parohia Răzvan din Capitală pe data de 1 Februarie 1948.

5. Cântărețul I. P. Bunea, dela parohia Schitul Poenari Jud. Teleorman, transferat în postul I dela aceeași parohie.

6. Cântărețul C. Vizitu, dela parohia Budeștf-Ghica, Jud. Roman, transferat în postul I dela parohia Crângași II, din Capitală.

VIII. Utilizări de Cântăreți

1. D-l Ion Șt. Marcu utilizat în postul II de cântăreț onorific la parohia Sf. Voevozi Câmpia Județul Prahova.

2. Dumitru T. Mihaș, utilizat în postul de cântăreț la parohia Coslegi Județul Prahova.

IX. Reprimiri în posturi de Cântăreți

1. D-l Constantin Dimitriu se reprimește în postul I de Cântăreț dela parohia Sf. Treime Tei din Capitală.

X. Ridicări de pedepse

1. Pr. V. Nițulescu, dela parohia Fundeni Gherase Jud. Ilfov, este repus în toate drepturile de slujire la numita parohie.

XI. Schimbări de denumiri de parohii

1. Parohia Andronache Colentina din Capitală, va purta pe viitor numele de Colentina.

XII. Înființări de parohii

1. Parohia Șelaru II Județul Vlașca.

2. " Purani II " "

3. " Bran Județul Teleorman.

XIII. Declarații de parohii vacante

1. Parohia Răscăeți Județul Dâmbovița.

2. " Cârțocleasca Județul Teleorman.

3. " Dumitrana Județul Ilfov.

Depuneri din treaptă

1. Pr. Gh. Ionescu, dela parohia Târcălța Jud. Bihor, din Eparhia Orășii a fost depus din treapta de preoție pentru călcarea Sfintelor Canoane conf. hotărârii Sf. Sinod No. 1402 din 27 Noembrie 1947.

T A B L O U

cu posturi vacante de cântăreți din cuprinsul Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor

Parohia	Postul	Județul	Protoleria
Sf. Ioan Botezătorul	I	București	1 Capitală
Foișor	II	"	" "
Sf. Parcu Negropotes	I	"	" "
Crângași	II	"	" "
Podeanu	II	"	" "
Mana Brutaru	II	"	" "
Spitalul Filantropia	I	"	" "
Jilava	I și II	Ilfov	2 Ilfov
Bălăsoeni	I	"	3 "
Sărulești	I	"	" "
Domnești de Sus	I	"	" "
Ileana	I	"	" "
Coțofanca	I	"	" "
Valea Lungă Cricov	II și I	Dâmboț	1 Dâmbo.
Valea Caselor	—	"	2 "
Pucloasa	II	"	" "
Sf. Treime Glurgiu	II	Vlașca	1 Vlașca
Rădăești	II	Mușcel	1 Mușcel
Cosești	II	"	" "
Valea Caselor	II	"	2 "
Pristop	I	"	1 "
Filipești Târg	I	Prahova	2 Prahova
Sf. Voevozi	I și II	"	1 "
Sf. M. Paraschiva	I	"	" "
Sf. Ștefan	I	"	" "
Sf. Pantelimon	I	"	" "
Măgureni	I și II	"	" "
Rădulescu I	II	Teleorman	1 Teleorm.
Rădulescu II	II	"	" "
Bogdana	II	"	" "
Băsești	II	"	" "
Broșteanca	II	"	" "
Bujoru	I și II	"	" "
Caravanești	II	"	" "
Gârlomanu	I	"	" "

Parohia	Postul	Județul	Protoleria
Crângeni I	II	Teleorman	I Teleorman
Crângeni II	II	"	" "
Dracea	II	"	" "
Flămânda	II	"	" "
Ionașcu Băsești	I și II	"	" "
Lița II	I și II	"	" "
Măgurele	II	"	" "
Moșteni	I și II	"	" "
Margareta	I și II	"	" "
Odaia	I	"	" "
Olteanca	I și II	"	" "
Piatra II	II	"	" "
Pr. Ferdinand	I și II	"	" "
Sergarcea din Deal	II	"	" "
Suhaia I	I și II	"	" "
Suhaia II	I și II	"	" "
Traian II	I și II	"	" "
Uda Clococlov	I	"	" "
Ulmeni	I	"	" "
Voivodă	I și II	"	" "
Viișoara I	II	"	" "
Viișoara II	II	"	" "
Vânători	II	"	" "
Albești	I	"	2 "
Ciolonești Deal	I	"	2 "
Ciolonești Vale	I	"	" "
Drăgșani	I	"	" "
Ghimpeni	I	"	" "
Gârdești	I	"	" "
Meri Goala	I	"	" "